

Нокс лишив Женеву на віки. Він був засмучений розлукою з тими приятелями, котрі сотворили йому другу рідну стріху, але радіючи в надіях, що він тепер може проголосити правду своїйому власному народови. Але його терпець мав далі бути пробований. Королева Елизабета не була пурітанкою і не сподобала собі Нокса і всіх тих, що були його думки. Коли Нокс приїхав до міста Дін в Північній Франції, з відки він мав гадку відплисти до Англії, його повідомили, що Елизабета не бажає дозволити вступити йому до її королівства. Богато місяців Нокс вичікував там, все надіючись, що Елизабета змінить свою постанову. Але навіть підчас тієї перерви, коли його гадки були розширені всілякими справами, він не перестав проповідувати. Був се уже шестий раз як він відвідував Дін, їздючи до Женеви і назад, і в котрім він звичайно перестоював. Будучи добре обзнакомленим з містом, він покористав нагодою проповідувати там Добру Новину, котру праг принести до Шкоції. І йому так пощастило, що місяць пізнійше як він полишив Дін, від черо-рох до шість соток осіб відсвяткували Господню Вечеру в тім католицькім місті. Отже Нокс не тільки був одним з фундаторів пурітанізму в Англії, але і протестантизму в Франції. Десять років вигнання рішучо не були змарновані.